

МОЛОДИЙ КОМУНІАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

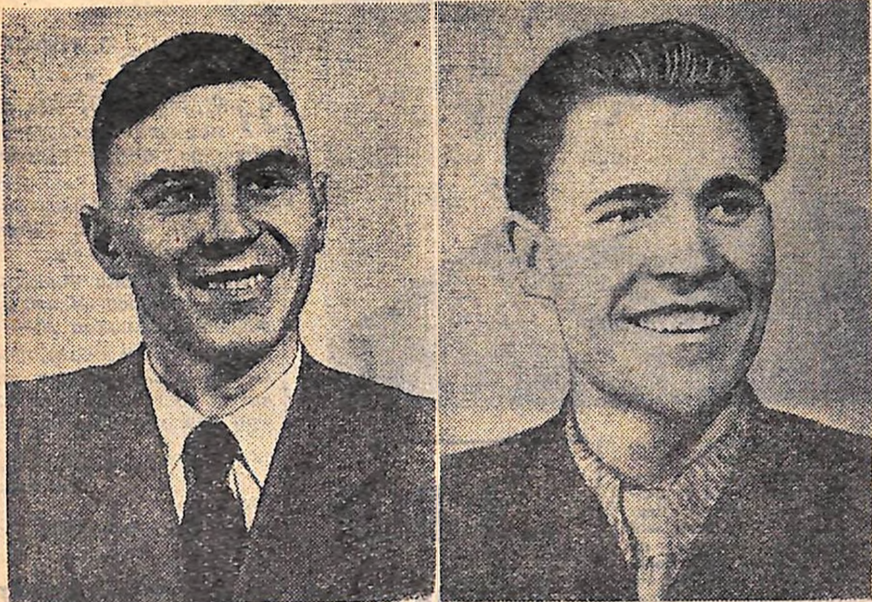
Рік видання IV
№ 59 (332).

Неділя, 13 листопада 1960 р.

Ціна 20 коп.

ПРИЄМНО і радісно усвідомлювати, що на селі зростає чудове покоління молодих будівників комунізму. Ви правильно зробили, коли, закінчивши середню школу, пішли працювати свинарем. Чим більше буде у нас людей з освітою серед рільників, свинарів, доярок, скотарів, тим швидше країна доб'ється вищої продуктивності праці.

(З листа М. С. Хрущова Л. Лукашевському).

Л. ЛУКАШЕВСЬКИЙ

І. ЧЕРПОВИЦЬКИЙ

ЖИТИ І ПРАЦЮВАТИ ТАК, ЯК Л. ЛУКАШЕВСЬКИЙ ТА І. ЧЕРПОВИЦЬКИЙ

ЖИТТЯ вимірюється не довголіттям, а змістом. Цю народну мудрість ви обов'язково пригадаєте, коли дізнаєтеся про життєвий шлях молодого трудівника колгоспу імені Леніна, Олександрійського району, Леонтія Лукашевського. Трудова біографія його коротка.

Торік хлопець закінчив сільську десятирічку і зразу ж пішов працювати скотарем. На звітно-виборних комсомольських зборах комсомольці артілі обрали його своїм вожаком. У правління і партійній організації порадилися і вирішили дати Леонтієві легшу роботу, щоб більше часу залишилося для комсомольських справ. Доручили йому виконувати обов'язки інспектора по витрачання електричної енергії.

Незабаром у колгоспі проходили загальні збори. Голова правління Олександр Тимофійович Шульга розповів про підсумки січневого Пленуму ЦК КП України (він був сам учасником цього Пленуму), про досвід роботи Ярослава Чижка. На цих зборах Леонтій заявив про своє бажання наслідувати приклад знатного свинаря з Львівщини. На початку нинішнього року Л. Лукашевський прийняв групу тварин і дав слово за рік відгодувати 1.500 свиней і здати державі 1.200 центнерів м'яса.

На допомогу молодому ентузіастові прийшли механізатори: механік Павло Лановчук і завідуючий гаражем комуніст Дмитро Сидельник. Укомплектували бригаду, яка механізувала трудомісткі процеси в тваринництві — проклали у свинарник підвісну дорогу, водопровід.

У квітні в Києві відбулася республіканська парада молодих тваринників. Юнак разом з іншими кращими працівниками ферм Кіровоградщини був її учасником. Уважно слухав Леонтій виступи майстрів тваринництва. А коли надалі слово йому, він викликав на змагання Ярослава Чижка.

Читачі нашої газети знають про успіхи в соціалістичному змаганні Леонтія

Лукашевського. Він достроково, на місяць раніше строку, успішно виконав своє переджовтнєве соціалістичне зобов'язання — зняв з відгодівлі 1.020 голів свиней загальною вагою 850 центнерів.

І ось у переддень всенародного свята приємна звістка облетіла всю країну. Голова Ради Міністрів СРСР Микита Сергійович Хрущов надіслав теплого листа свинарєві колгоспу імені Леніна, Олександрійського району, Л. В. Лукашевському.

«СЕРДЕЧНО ВІТАЮ ВАС З ВЕЛИКИМ ТРУДОВИМ УСПІХОМ, — ГОВОРИТЬСЯ В ЛИСТІ, — ВИ ЩЕ ТАКА МОЛОДА ЛЮДИНА, ТІЛЬКИ В МИНУЛОМУ РОЦІ ЗАКІНЧИЛИ СЕРЕДНЮ ШКОЛУ, А ВЖЕ ВИЯВИЛИ СЕБЕ З НАЙКРАЩОГО БОКУ... ПРИЄМНО І РАДІСНО УСВІДОМЛЮВАТИ, ЩО НА СЕЛІ ЗРОСТАЄ ЧУДОВЕ ПОКОЛІННЯ МОЛОДИХ БУДІВНИКІВ КОМУНІЗМУ.»

На Кіровоградщині є немало юнаків і дівчат, які обрали правильний шлях у житті — працювати в колгоспах і радгоспах, створювати матеріальні блага нашому народові. Гн, дорогий друже, папєрне, читав нарис в «Молодому комуністі» за 28 жовтня про досвід роботи дояра Івана Черповицького з колгоспу «Зоря комунізму», Гайворонського району. Цьому юнакові лише двадцять років. Але він — шанована людина у своєму селі, районі. Він — кращий молодий дояр області. Красиве, глибоким змістом наповнене життя у Леонтія Лукашевського та Івана Черповицького. Для тих юнаків і дівчат, які вагаються при виборі професії, які думають, «з кого робити життя», Л. Лукашевський, І. Черповицький є прекрасним взірцем. Вони — невтомні ентузіасти своєї справи, енергійні білці семірічки.

Великий наставник нашої молоді М. І. Калінін писав: «... Кожен, хто хоче побудувати своє індивідуальне щастя, той повинен бути ковалем, будівником

щастя всіх, робітників і селян, а коли він буде ковалем щастя всіх, то він буде ковалем свого особистого щастя».

Як влучно сказав Михайло Іванович Калінін. Ці слова в повній мірі можна віднести і до Л. Лукашевського та І. Черповицького — ковалів суспільного щастя, щастя робітників і селян, і разом з тим творців особистого щастя, володарів своєї долі.

У сільському господарстві області зайнято десятки тисяч юнаків і дівчат, які пішли на ферми, у ланки після закінчення школи. Досить сказати, що лише з випуску нинішнього року 2.505 випускників залишилися і працюють у рідних селах, колгоспах.

Завдання міськомів, райкомів ЛКСМУ, первинних комсомольських організацій — і надалі проводити організаторську і роз'яснювальну роботу по відбору кращої молоді для роботи в тваринництві і рільництві.

Але направити комсомольців на ферму — лише початок справи. Необхідно оточити цих молодих ентузіастів повсякденною турботою, увагою, створити всі необхідні умови для високопродуктивної праці, допомогти юнакам і дівчатам якнайшвидше сполучити працю з навчанням.

Виховати, виростити у кожному колгоспі, радгоспі з числа комсомольців доярок, передовиків, як Л. Лукашевський та І. Черповицький, — такий сьогоднішній девіз комсомольських організацій.

Юнаки і дівчата! Молоді тваринники! Сміливо запроваджуйте у виробництво досвід майстрів своєї справи — О. Гіталова, Я. Чижка, П. Шкурки, М. Савченка! Живіть і працюйте, як наші чудові земляки, вихованці Ленінського комсомолу Леонтія Лукашевського та Іван Черповицький!

На всю широчінь розгорнемо ділове соціалістичне змагання за гідну зустріч наступного грудневого Пленуму Центрального Комітету КПРС!

УКАЗ ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКОЇ РСР Про проведення виборів районних (міських) народних судів Української РСР

У зв'язку з закінченням 15 грудня 1960 року строку повноважень народних судів Української РСР, Президія Верховної Ради Української РСР постановляє:

Призначити вибори народних судів районних (міських) народних судів Української РСР на неділю, 18 грудня 1960 року.

Виконавчим комітетам обласних, Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих забезпечити проведення виборів народних засідателів районних (міських) народних судів Української РСР в строк до 18 грудня 1960 року.

Голова Президії Верховної Ради Української РСР Д. КОРОТЧЕНКО.

Секретар Президії Верховної Ради Української РСР А. ЗЛЕНКО.

м. Київ, 12 листопада 1960 року.

У бригаді Героя

ЗДАЄТЬСЯ, вже все було готове до початку польових робіт. Але механізатори бригади Героя Соціалістичної Праці О. О. Колодійчука все ще з ранку до пізнього вечора поралися біля тракторів, культиваторів, сівалок. Ще й ще раз перевіряли їх і з нетерпінням поглядали в степ. І ось день, якого так чекали, настав.

— Ну, хлопці, почнемо! — сказав Омелян Овсійович.

І хоч не вперше йому виходити в поле назустріч весні, хоч за плечима двадцятирічний досвід роботи, все ж і він хвилювався.

Відтоді вдень і вночі не встигав гуляти тракторів.

Непомітно настало літо. 10 степових кораблів вийшли у поле. Першим почати косовицю випала честь Дмитру Патиці. Він уже шість сезонів водить комбайна. То нічого, що в нього молодий помічник Борис Оцабрин. Дмитро знає: комсомалець не підведе. А набереється досвіду — самостійно працюватиме.

«Або он ті хлопці — Вісснян і Садовий хіба підкачають? Ач, як накинупсь на роботу, мені на п'яти наступають, — задоволено відзначає Дмитро Патица. — Це ж недавно їх в комсомол прийняли...»

За п'ять днів упоралися механізатори з жнивими. Підбили підсумки — добре попрацювали: на круг вийшло по 38 центнерів пшениці та по 34 центнери ячменю.

...Осінь — найгарячіша по-

Успіхи молодого дояра

СВОЇХ односельчан знову порадував успіхами молодий дояр Володимир Тарасюк. За десять місяців він надав по 3664 літри молока від кожної корови. До наступного Пленуму ЦК КПРС Володимир твердо вирішив одержати ще по 200 літрів молока.

В. БАЛІДЬКИЙ,
секретар Добровеличківського райкому комсомолу.

Будуть ниви урожайні...

Задощило... Хмари сині. І не видно сині неба. Всі радіють щедрій зливі: — Отакої ж нам і треба!

Напивайся, земле, вволю, Умивайтесь, віття, квіти! Будуть, будуть в наших полі Колоски важкі дзвеніти.

Михайло ШЕВЧУК,
с. Грушка,
Ульянівського району.

Вісті з ферм

ВІКТОР Погрібняк працював спочатку на різних роботах і вчився у вечірній школі. Одного разу звернувся до правління артілі імені ХХ з'їзду КПРС і попросив закріпити за ним групу свиней, поставлених на відгодівлю. Його прохання задовольнили. Зараз хлопець доглядає 450 голів тварин і добивається неабияких результатів. Щодобовий приріст ваги кожної голви в його групі становить по 500—600 грамів.

Комсомольці артілі прийняли молодого тваринника в члени ВЛКСМ.

В. БОГУН,
інструктор Ново-празького райкому ЛКСМУ.

У КОЛГОСПІ імені Леніна підбиті підсумки змагання тваринників. Краще за інших працювали доярки третьої бригади Олена Клименко, Ганна Ткаченко і Лідія Ярова. Вони надали близько 2 тисяч літрів молока від кожної корови.

А. ЯРУШЕНКО,
секретар Онуфрївського райкому ЛКСМУ.

Галина Портян після закінчення семірічки пішла працювати на ферму колгоспу імені Сталіна, Ново-Архангельського району. За три роки роботи молода доярка своєю допитливістю, наполегливістю здобула пошану не тільки серед своїх односельчан, а й серед трудівників району. Познайомся з нею, дорогий читачу. Ім'я Галини Портян як переможниці в соціалістичному змаганні на честь Великого Жовтня занесено на обласну Дошку пошани.

А незабаром ще одна радість з'явиться у дівчинки — вона одержить маленьку, але дорожку книжечку в пурпуровій обкладинці із силуетом Ілліча. Так, Галина Портян заслужено здобула право бути в комсомольських рядах.

На знімку: Галина ПОРТЯН.
Текст А. ОСЬМАКОВА. Фото В. КОВПАКА.

БАЙДУЖЕ СТАВЛЕННЯ ДО НАВЧАННЯ МОЛОДІ НЕТЕРПИМЕ

VI Пленум ЦК ВЛКСМ намінив широку програму підвищення загальноосвітнього та культурно-технічного рівня молоді. По всій країні юнаки і дівчата виступили в похід за знання.

Зачинні школи, змінні класи, школи на виробництві, підготовчі курси — всі ці нові форми навчання, що з'явилися останнім часом, свідчать про великий потяг робітничої і сільської молоді до знань.

Все ж подекуди зустрічаються випадки байдужого ставлення комсомольських організацій і органів народної освіти до створення відповідних умов для навчання юнаків і дівчат.

На початку листопада бюро обкому ЛКСМУ та Рада по народній освіті облВНО заслухали звіт Ульянівського райкому комсомолу та інформацію райВНО про стан загальноосвітнього навчання працюючої молоді.

В ході розгляду цього питання виявилось, що працівники райкому ЛКСМУ та райВНО до останнього часу не вжили дійових заходів по організації навчання сільської і робітничої молоді. В районі з 8539 осіб віком від 16 до 29 років, що не мають середньої освіти, вчать лише 620. Наведені дані красномовно свідчать про байдуже ставлення до цього важливого питання райкому ЛКСМУ та райВНО.

Не дістали поширення тут і нові форми навчання: класи на фермах і у віддалених бригадах колгоспів, школи на підприємствах. В артілі імені Котовського (секретар комсомольського комітету О. Богачук) лише 12 юнаків і дівчат з 182 мають середню освіту. Але в селі немає жодного вечірнього класу. Аналогічне становище в комсомольських організаціях колгоспів імені Щорса, імені Богдана Хмельницького, імені Карла Маркса, імені Леніна. Саме цим пояснюється той факт, що з 520 юнаків і дівчат, які борються за звання бригад і ударників комуністичної праці, навчанням охоплено 105 чоловік.

Директор Вільхівської середньої школи т. Головерда безпідставно ухилиється від створення класів для працюючої молоді.

Жодна вечірня школа, клас в районі не мають власного приміщення, що ускладнює можливість організації змінно-

го навчання. В результаті 28 процентів учнів шкіл робітничої молоді залишили навчання.

Таке становище повинно було б давно стурбувати райком комсомолу та райВНО. Та цього не трапилось. У звіті на бюро обкому ЛКСМУ секретар райкому комсомолу т. Лукашевський намагався змалювати стан з навчанням молоді у рожевих фарбах, прикрасити серйозні упущення в роботі. Замість самокритичного ділового аналізу звіт ряснів голосливими запевненнями. Нічого істотного не зміг доповнити до цього і завідуючий райВНО т. Кизима.

Про необізнаність тт. Кизими і Лукашевського з станом навчання молоді в районі свідчить і той факт, що вони навіть оперували різними даними.

Бюро обкому ЛКСМУ і Рада по народній освіті облВНО визнали діяльність Ульянівського райкому комсомолу та райВНО по підвищенню загальноосвітнього і культурно-технічного рівня молоді в світлі рішення VI Пленуму ЦК ВЛКСМ незадовільною.

За допущену занедбаність керівництва навчанням працюючої молоді з боку райкому ЛКСМУ секретареві райкому т. Лукашевському В. Л. оголошено суворо догану. Завідуючому відділом народної освіти т. Кизими І. Т. наказом по облВНО оголошено суворо догану.

Ульянівському райкому комсомолу та районному відділу народної освіти запропоновано в найкоротший строк усунути серйозні промахи в цій важливій галузі, зокрема, до 15 листопада скласти перспективний п'ятирічний план навчання юнаків і дівчат району і негайно приступити до його здійснення.

Особлива увага в прийнятому рішенні звернута на зміцнення навчально-матеріальної бази вечірніх шкіл. З цією метою запропоновано ширше використовувати для занять приміщення клубів, установ і організацій в неробочий для них час.

Бюро обкому ЛКСМУ і Рада по народній освіті облВНО рекомендували господарським керівникам всіляко заохочувати молодь, яка успішно поєднує працю з навчанням, преміями, оздоровчими путівками і т. д.

Наташа Стацюра, свердловальниця механоскладального цеху № 2 — шанована людина у робітничому колективі заводу «Червона зірка». Їм'я передової виробниці занесене на Дошку пошани, вона бореться за звання ударника комуністичної праці. Зараз Наташа несе трудову нахту на честь Пленуму ЦК КПРС. Зміни завдання вона виконує на 130—140 процентів.

На знімку: Наташа СТАЦЮРА. Фото О. ШАРИКОВА.

...І ВСЕ лишається по-старому

Валентина Левченко працювала листошою в артілі «Рассвет», Рівнянського району, і колгоспні комсомольці обрали її своїм секретарем. Але ніякої роботи комітет не проводив, збори не скликались. Прийшла осінь. Зачастилися дощі, а члени комітету і секретар В. Левченко палець об палець не вдарили, щоб зібрати молодь і порадитись про ремонт тваринницьких приміщень або розібратися, чому надої молока в колгоспі щодаки різко падають. А питання ці давно назріли.

Коли ж Валентину запитували в райкомі, що думає робити комітет, щоб виправити становище в тваринництві, підняти продуктивність худоби, вона зніяковіло мовчала: нічого їй було відповідати.

Через кілька тижнів Валентина залишила комсомольську організацію і пішла навчатися в райцентр на курси закройщиці. Що їй до того, що артіль по продуктивності худоби опинилася на останньому місці в районі, а молодь сторониться роботи на фермах. Не турбувала її доля тих комсомольців, які місяцями не

20 листопада закінчили оранку забу.

У ГРИГОРІЯ Окатого, крім пристрасної любові до техніки, до рідної землі-годувальниці, ще одне захоплення — мистецтво. Ще будучи школярем, почав він виступати у колективі художньої самодіяльності. Відтоді за ці вісім років більше півсотні ролей зіграв аматор у класичних і радянських п'єсах на клубній сцені. Ось і в цьому році він взяв участь у кількох концертах і виставах «Святання на Гончарівці» та «Чобіт лика народив».

Така ж і дружина у Григорія — полтавчанка Шура, помічник бухгалтера колгоспу. Маленька Наташа не заважає молодому комсомольському подружжю і в драматичному гуртку грає, і в хорі співає.

Хорошим, змістовним життям наповнені будні комсомольсько-молодіжної ланки Григорія Окатого. Її ще не присвоєно звання комуністичної, але немає сумніву в тому, що хлопці його здобудуть. Запорукою цьому є їх славні трудові діла.

О. ШКАБОЯ. Колгосп імені Ватутіна, Хмельницького району.

ЧИТАЧІ ПИШУТЬ

У КОЛГОСПІ імені Чапаєва, Кіровоградського району, майже три роки працює народний університет. Жителі села прослухали за цей період багато лекцій на різноманітні теми. На одному з останніх занять перед слухачами виступив т. Малахов. Він прочитав лекцію «Про міжнародне становище».

М. ТОПОР.

НАПЕРЕДОДНІ Жовтневих свят у залі Палацу культури заводу «Червона зірка» зібралися учні Кіровоградської середньої школи № 14, вчителі, батьки, представники заводу.

Після доповіді директора школи т. Кривошеї про 43-ї роковини Великого Жовтня кращим учням школи, прийнятим у комсомол, в урочистій обстановці були вручені комсомольські квитки.

Б. ФЕДОРОВ, учитель.

сплачували членських внесків і механічно вибули з рядів ВЛКСМ.

Телятниця третьої бригади Ніна Заніздра відверто визнає:

— Збори я вже другий рік не відвідаю, та, правду кажучи, скликаються вони вряди-годи.

Окремі комсомольці артілі настільки відірвані від життя організації, що не знають навіть прізвищ членів комітету, по лівроку не сплачують внесків. Та й працюють вони на фермах абидень до вечора.

Господарське подвір'я третьої комплексної бригади. Приміщення для худоби старе і давно потребує ремонту: протікає покрівля, в проходах багнука, а біля ферми купа гною. Близько ста корів, які утримуються тут, одержують корми нерегулярно.

— За три—п'ять кілометрів, доводиться возити силос, — розповідає їздовий Іван Колісник. — Дві безтарки встигають привезти за день, але цього не досить для такої кількості поголів'я. А більше людей і транспорту бригадир В. Ворона не виділяє.

На фермі третьої комплексної бригади працює доречною член райкому ЛКСМУ Ліда Шеліп. Та вона, як і Олександра Шамшур, Гаяя Таран, Олександра Колиш, змирилася з безладдям на фермах. Дівчат мало турбує те, що кожна корова в їхній групі дає всього по 2,5—3 літри молока.

Ось уже кілька місяців в колгоспі «Рассвет» немає зоотехніка.

— Скільки їх уже було у нас — важко перелічити, — говорить комсомолка Ліда Заніздра. — Раніше хоч лекції читав зоотехнік. А тепер до того дожилися, що не знаємо навіть, скільки за декаду одержуємо.

Становище, яке створилося на фермах артілі, не благополучне. Це визнають секретар райкому В. Бродовий і секретар партійної організації колгоспу т. Онуфрієв.

— Зараз ми підбираємо комітет, — зауважують вони. — Через місяць—другий діла підуть на лад. Та доки в райкомі ЛКСМУ підбиратимуть кандидатуру комсомольського секретаря і безздатний склад комітету, поспішно радитися, як в найближчий час привести в належний стан тваринницькі приміщення, то й господарський рік закінчиться...

О. ЧЕРНЕЦЬКИЙ, спецкор «Молодого комуніста». Рівнянський район.

Багатий радістю їх труд

МАТІР свою Григорій майже не пам'ятає. Померла вона незадовго до початку Великої Вітчизняної війни. А згодом і батько пішов на фронт, та й не повернувся. Залишився внук у бабусі. За рідну матір стала вона йому. Доглянула, виростила, до школи послала.

Під час літніх канікул хлопцеві бував у полі цілими днями. Поганяв коней у живинарці, підвозив воду хліборобам. І після семирічки їздовим став. Як кращий вершник відстоював честь району на кінних скачках 1953 року. На Кіровоградському іподромі його Сарта взяла перше призове місце, а Сальвіна — третє. Запрошували Григорія на навчання в П'ятигорське кінно-спортивне училище — відмовився, не хотілося розлучитися з колгоспом, який став для комсомольця Григорія Окатого рідним домом, хорошою трудовою школою.

І колгоспна кузня з її невгамовним дзенькотом молотів, і Гайворонське училище механізації сільського господарства, куди колгосп направив учитися кращого комсомольця, і безкраї кокачеватські цілині степи, де проходив практику юний механізатор, — все це були знаменні віхи на життєвій дорозі неспокійного чорнявого юнака.

ДРУГИЙ рік семирічки для Григорія почався з тих пам'ятних зборів, на

яких за пропозицією секретаря парторганізації О. С. Безпрозваного і бригадира тракторної бригади Д. В. Ніколаєнка доручили йому очолити комсомольсько-молодіжну механізовану ланку.

Хлопці підібралися дуже, ставні, високі, а що вже робити — пошукати такій! Порадилися юнаки і вирішили працювати по-новому, по-комуністичному, ознаменувати другий рік семирічки високим врожаєм: одержати по 350 центнерів зеленої маси кукурудзи з кожного гектара.

ДОВГОЖДАНА весна мало принесла радості хлопцям. Вередлива, холодна, вона не сприяла швидкому прогріванню ґрунту, а це в свою чергу зменшувало надії на врожай. Та завзяті механізатори боролися, використовували кожну погожу годину.

Якось під час сівби кукурудзи до агрегату, де працювали Григорій Окатий, Анатолій Ілющенко і Олександр Сиваченко, під'їхав колгоспний агроном О. С. Рябець. Побачивши, що в гнізда лягає по дві—три насінини, він зупинив агрегат.

— Більше давайте насіння в гнізда, а то може не зійти, — «вичитував» агроном ланковому. — Краще тоді видалимо зайві рослини.

— Чим? Руками? — загомоніли хлопці.

— Звичайно, зробимо проривку.

— Е, ні! Ми свою кукурудзу виростимо по-гіталовському, без затраг ручної

праці. Таке слово дали на згадку в районі.

Довелось добре-таки посперечатися. Та комсомольці все ж на своєму настояли. Запевнили, що зріджені місяці самі підсадять, якщо такі виявляться. А коли обсягли всі 109 гектарів закріпленої за ними площі, Василь Петрушенко сказав: — Давайге, хлопці, ще одну ділянку обсяємо.

— А й справді! — додав Льоня Мазур. — Як дослідну.

— І підживимо її не так, як завжди, а тоді, коли уздовж рядків робитимемо рихлення, — підсумував ланковий. — Зробимо так, як радить Олександр Васильович Гіталов.

КВАДРАТИ вийшли на славу. П'ять разів оброблена, двічі підживлена, вигналася кукурудза високою, буйнолистою. Ще краще виглядала чудесниця на комсомольській дослідній ділянці площею у 18 гектарів. А навколо, з краю в край масиву кукурудзи, росли темнозелені гарбузи. Це механізатори ушільніні посіви зробили, щоб вагомішим був врожай кормових культур на кожному гектарі.

А в один з вечорів після напруженого дня зібралися комсомольці колгоспу на збори. Порішили одностайно юнаки й дівчата: закласти в траншеї 200 тисяч тонн силосу. У похід за корми виступили механізатори, рілники, тваринники. Працювали вночі і у вихідні дні, аж поки не заслосували 250 тисяч тонн соковитих кормів. Найбільше уславили себе в боротьбі за врожай механізатори ланки Григорія Окатого. А він, урожай, справді небаченим у цій артілі видався: по 527

Велике свято УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

Вчора в Москві відкрилася Декада української літератури і мистецтва. Все краще, чим сповнене серце українського народу, почує і побачить зореносна столиця. На весь світ здзвенить невмируща українська пісня — пісня великого народу, який буде комунізм. І в цьому радісному співі, в прекрасних художніх творах — яскраві прикмети нового, свідоцтво буйного розквіту рідної землі, її багатогранної культури.

Вітньої роботи — університети культури, театри народної творчості, самодіяльні народні театри, пересувні художні виставки, дні колгоспних бригад, вечори трудової слави тощо.

Проведення вечорів трудової слави стало традиційним в колгоспах Новоградського, Ульяновського та інших районів області.

Значно активізували свою роботу і гуртки художньої самодіяльності області. Так, самодіяльні аматори Гайворонського районного Будинку культури підготували нову програму, до якої включено твори українських поетів і композиторів, українські народні пісні і танці. Учасники самодіяльних гуртків — часті гості у клубах сіл району, куди вони виїжджають з концертами.

В дні Декади аматори виступлять з концертами-лекціями про розвиток українського мистецтва і літератури в нашій країні за роки Радянської влади.

«Україна здзвенить піснями», — писав Микола Васильович Гоголь. І справді, тут, що не хата, то нова пісня, нова мелодія. І співають їх усі і всюди, старі і молоді, вдома і на роботі.

Чарівно линуть мелодії українських народних пісень у виконанні художнього самодіяльного колективу села Ганно-Требинівки, Устимівського району, хору доярок колгоспу імені Боженка, Кіровоградського району, вільшанського народного хору та інших колективів.

В період підготовки до свята українського народу в області створено багато нових колективів безпосередньо на виробництві. Доярки комсомольсько-молодіжної ферми сільськогосподарської артілі імені Ілліча, Хмельницького району, доярки комсомольсько-молодіжної ферми № 4 з новгородківського колгоспу імені Леніна організували гуртки художньої самодіяльності безпосередньо на фермах.

Все більшої популярності серед самодіяльних колективів Кіровоградщини набуває драматичний жанр. Театральний колектив Аджамського Будинку культури підготував і показав трудящим нову виставу «Ой, у полі нивка» Л. Грохи, драматичний колектив клубу ім. Воровського, Гайворонського району, здійснив постановку п'єси «Побачення біля черемухи» Ларьова, а в Долинському районному Будинку культури відбувся вечір, на якому гуртківці показали ряд українських однокатних вистав: «Право на шастья» М. Савченка, «Чобіт лиха нароби» Л. Грохи та фрагмент з музикальної комедії Д. Субтеля «Шумить Дніпро».

Замешній даті у житті українського народу була

З великим успіхом колектив виступив на обласному та республіканському оглядах-конкурсах. Цьому колективу випала честь знімати у фільмі «На крилах пісні», що готувався до Декади. А нещодавно колективу присвоєно почесно звання народного самодіяльного ансамблю танцю.

Від усієї душі хочеться побажати цьому колективу хороших творчих успіхів.

Втретє українські митці демонструють у столиці нашої Батьківщини свої досягнення. Москвіччя починають поетичне українське слово, чарівну пісню, побачать стрімкий, бадьорий танець — все те, чим славна і багата наша орденосна республіка.

О. ЖЕРЕБЦОВ,
начальник обласного управління культури.

15-річчя ВФДМ

Вчора в Москві відкрилася Декада української літератури і мистецтва. Все краще, чим сповнене серце українського народу, почує і побачить зореносна столиця. На весь світ здзвенить невмируща українська пісня — пісня великого народу, який буде комунізм. І в цьому радісному співі, в прекрасних художніх творах — яскраві прикмети нового, свідоцтво буйного розквіту рідної землі, її багатогранної культури.

Широка і різноманітна програма Декади. Досить сказати, що в ній візьмуть участь близько двох тисяч чоловік. Щодня українські гості виступатимуть в 20 — 25 різних місцях, на заводах, в клубах, Палацах культури.

Підготовка до Декади сприяла загальному піднесенню всієї української радянської культури.

В роботі колективів художньої самодіяльності нашої області беруть участь понад 30 тисяч робітників, колгоспників, трудової інтелігенції. Запроваджуються нові форми культурно-ос-

До молоді

Розправте плечі, юні друзі,
Вітчищу серцем обміїть,
В тісній сім'ї, в міцнім союзі
На подвиг честі сміло ідіть.
Країна вам повсюди рада,
Вогні Кремля у всіх серцях,
Радянська наша, рідна влада
Торує вам широкий шлях.
Ступайте твердо на граніт,
Над вами рідні небеса,
Ви міць землі, ви Жовтня квіти,
Ви наша гордість і краса.
Що є важкого молодому,
Коли життя, як мак, цвіте?
Назустріч сонцю золотому,
З вас кожен теж уаєсь росте.
Мине незгод зловісна хмара,
І зникне в світі чорний жах,
Спаде на тих нищівна кара,
Хто прагне мир втопить в бох.
Розправте ж плечі, юні друзі,
На подвиг праці сміло ідіть,
В одній сім'ї, в міцнім союзі
Вітчищу серцем обміїть.

Олена ЖУРЛИВА.

ВІДПРАВІМО КІРОВОГРАДСЬКИЙ ЕШЕЛОН МЕТАЛОЛОМУ

До всіх секретарів комсомольських організацій шкіл, голів рад піонерських дружин, загонів, до всіх піонерів і комсомольців шкіл Кіровоградської області

ДОРОГІ ДРУЗІ!

Юне покоління країни, комсомольці і піонери, завжди були вірними помічниками своїх старших братів, сестер і батьків. Яскравий приклад цього — дружинний виступ радянської піонерії в похід за піонерську дворічку.

За короткий період, що минув з часу старту дворічки, на рахунку юних лєнінців Кіровоградщини вже багато корисних, цікавих справ: допомога колгоспам у збиранні врожаю, зелені насадження, піонерські літописи. 20 тонн металолому здали в рахунок дворічки учні Кіровоградської середньої школи № 14.

Збирання металевого лому є однією з важливих піонерських справ. Саме тут юні лєнінці подати відчутну допомогу своїм старшим товаришам. «Мільйон тонн металолому для ударних комсомольських будов і будівництва нафтопроводу «Дружба» — один з перших пунктів плану піонерської дворічки.

І ось в перші ж дні дворічки школярі Київщини виступили з цінною ініціативою — зібрати і послати металолом заповірючим металургам для виплавки понадпланової сталі. 29 жовтня, в день народження комсомолу, вони рапортували Батьківщині про відправку 1200 тонн металолому знатному металургу країни Петру Махоті.

Школярі Київщини звернулись із закликом до всіх піонерів України провести республіканську зїркову естафету «Ешелон за ешелонам». Це значить — до дня Конституції кожній області республіки відправити ешелон металевого лому.

Юні лєнінці Кіровоградщини гаряче відгукнулись на заклик своїх друзів. Вони вирішили до 5 грудня цього року зібрати 1000 тонн металолому.

Обласний комітет ЛКСМУ і обласна рада піонерської організації звертаються до всіх комсомольських і піонерських організацій шкіл області із закликом активно включитися в збирання металолому для кіровоградського ешелону.

Комсомольці, піонери, школярі! Дружно проведемо ударний місячник збору металолому з 5 листопада по 5 грудня. Створимо в кожній дружині піонерські лічильники, а в районах — бойові штаби.

Голови рад дружин! Організуйте змагання між загонами і ланками. Хай кожна піонерська дружина завоює право супроводжувати ешелон заповірючим металургам! 10 кращих збирачів з дружини, яка завоює це право, будуть послані до Одеси в республіканський піонерський табір «Молода гвардія».

Комсомольці і піонери шкіл області! Венесомо наш перший конкретний трудовий вклад в піонерську дворічку.

Більше металу Батьківщині!

Обласний комітет ЛКСМУ України.

Обласна рада піонерської організації.

За сорок справ

Отже, старт відбувся. Юні лєнінці Гайворонського району виступили в похід дворічки. За прикладом комсомольців міста-героя Севастополя вони стали на охорону чистоти міст, сіл, селищ, зокрема вирішили закласти три піонерських сади.

Піонерська дружина Бандурської школи взялась озеленити шлях Бандуровс—Хашевате, створити музей В. І. Леніна. А кожен загін виготовить альбом про життя великого вождя.

«Сорок піонерських справ за два роки» — таку мету поставили перед собою четвертокласники Хашеватської школи. Старші з них оформляють фотоальбом «Вони були піонерами нашої школи», літопис «Історія піонерської дружини села Хашеватого за 20 років».

Молодші загони піонерської дружини школи № 33 міста Гайворона взяли шефство над дитячими установами. Чимало комплектів іграшок одержали їх малі друзі. Вихованці дитячих садків бувають у піонерів на зборах загонів і навіть самі беруть в них участь.

Багато цікавих справ розпочали гайворонські піонери.

А. МЕЛЬНИК,
секретар Гайворонського РК ЛКСМУ.

Дерева саджають учні

ПІОНЕРСЬКА дружина імені Зої Космодем'янської Іванівської середньої школи, Рівнянського району, висадила 180 дерев біля шкільної садиби. Протягом піонерської дворічки учні виростять тисячу дерев.

Ж. МІСЕВРА,

фермами стає для калінінських школярів чимось близьким і зрозумілим, коли вони приходять в гості до свого вождя

«Красное знамя» Марії Ковалючої. Тут же, на фермі, вони влаштовують урочисті лінійки, проводять ігри.

Зараз юні лєнінці активно включились у піонерську дворічку. Разом з комсомольцями піонери села Федорівки взяли за впорядкування вулиць, обладнання спортивного майданчика.

Перелік корисних піонерських справ можна набагато продовжити. Кожен загін має свої цікаві плани. Щодня в райком комсомолу надходять вісті з загонів і дружин. Піонери Грузьківської школи вже збрали 2 тонни металолому. Такі ж успіхи має дружина Вишняківської восьмирічної школи.

Ідучи назустріч 40-річчю Всесоюзної піонерської організації ім. Леніна, піонери Кіровоградського району викликають на змагання Ново-Українську, Одеську (Одеської області) районні піонерські організації.

М. ПЕТРОВА,
інструктор райкому комсомолу.

СТАРШИЙ БРАТ ПІОНЕРІІ

ОДНИМ з відповідальних обов'язків комсомолу є виховання підрастаючого покоління — піонерів. Успіх його залежить від того, як організоване керівництво роботою з дітьми, як проходить навчання комсомольського і піонерського активів.

Кіровоградська районна піонерська організація складається з 61 дружини, які об'єднують 206 піонерських загонів.

При райкомі комсомолу працює районна рада піонерів. Методична робота — ось її першочергове завдання. Члени ради часто виїжджають в школи, щоб надати допомогу на місцях, зібрати цінний досвід.

Важливою ділянкою роботи ради є проведення семінарів комсомольського і піонерського активів. Цікавіми вони бувають в тих випадках, коли, крім проведених лекцій, учасники семінару обмінюються досвідом, розучують нові пісні, ігри, танці.

Не перший рік піонерським вожаком в Клинів-

ській середній школі працює Катерина Сушицька. З інтересом прислухаються до її голосу новачки. Досвідчений вождяч є про що розповісти: про піонерську бібліотеку в школі, відвідувачів якої обслуговують самі ж піонери, про бойову тигурівську команду тощо.

Семінари стануть цікавими і корисними тоді, коли кожен з них матиме щось нове, не лише в змісті, тематиці своїй, але й у формі проведення.

Велику допомогу в керівництві піонерами подають вождячів-виробничники. Шефство над тваринницькими

УРОЧИСТІ ЗБОРИ В МОСКВІ

10 листопада Всесвітня федерація демократичної молоді відзначила своє п'ятнадцятиріччя. Юнаки і дівчата столиці прийшли цього дня в Колонний зал Будинку спілок на вечір, присвячений цій даті. Тут були також представники молодіжних організацій зарубіжних країн та іноземних землячів студентів і аспірантів, які вчать у московських вузах.

Голова Комітету молодіжних організацій СРСР П. Б. Решетов, характеризуючи діяльність ВФДМ, повідомив у доповіді, що в рядах цієї організації налічується зараз 101 мільйон юнаків і дівчат з 97 країн.

Федерація послідовно виступає за роззброєння, на підтримку боротьби молоді колоніальних і залежних країн за національне визволення.

Радянська молодь гаряче підтримує і бере активну участь в діяльності ВФДМ. Вона розширяє і зміцнює дружні зв'язки з своїми зарубіжними ровесниками. Тепер Комітет молодіжних організацій СРСР підтримує зв'язки з юнаками і дівчатами майже ста країн, з 800 різними молодіжними і студентськими організаціями.

На вечорі виступили головний редактор щотижневої газети «Авангард» Коуністичної спілки молоді

Франції Жан Рабате, секретар Всеіндійської федерації молоді Сушіл Чакраварти, представник молоді Судану Бушара Юсіф, представник молоді Куби Фернандо Равела і бригади бригади комуністичної праці верстатобудівного заводу Ю. Топіліні.

Учасники вечора одностайно прийняли вітальний лист на адресу секретаріату ВФДМ.

Вечір завершився великим концертом.

(ТАРС).

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»
13 листопада 1960 р., 3 стор.

КЛУБ

НАУКА
ЕСТЕТИКА
ТЕХНІКА
МИСТЕЦТВО
ЛІТЕРАТУРА
СПОГАДИ

цікавих зучуричей

ПРИЗИ ЗНАЙДЕНІ ПІД ЗЕМЛЕЮ

ПІД ЧАС розкопок старогрецького міста Ольвії, розташованого на березі Дніпро-Бузького лиману, вчені знайшли мармурову плиту, на якій невідомий різьбяр дві з половиною тисячі років тому зробив такий напис: «Славний Анаксагор, син Дімагора, пустив стрілу на 283 орґі». Це дорівнює 521,5 метра. Результат у стрільбі з лука справді феноменальний!

У багатьох кутках Чорноморського узбережжя, особливо на півдні України, збереглися руїни міст і селищ, заснованих грецькими колоністами за кілька століть до нашої ери. Серед речей, які тут знаходять, помітне місце займає спортивний інвентар, призи, написи на честь переможців. Залишки монументальних стадіонів є свідками давно минулих змагань, що були улюбленим видовищем народів північного Причорномор'я.

Спортивне життя на території нашої країни зародилося ще в VI столітті до нашої ери. Тоді південні степи населяли численні племена скіфів, меотів, синдів, а на берегах Чорного та Азовського морів з'явилися перші поселення греків. Ці люди були чудовими вершниками. «Кожний скіф — кінний стрілець» — писав Геродот. У стрільбі з

лука вони досягали дивовижних результатів, вражаючи своїм мистецтвом греків. Воїни причорноморських племен майстерно володіли списом і мечем — акінаком.

В старогрецьких містах на березі Чорного моря усі вільні громадяни вважалися за воїнів і служили в ополченні з 18 до 60 років.

Юнаки проходили спеціальне навчання, що включало військову підготовку й спорт. За переконанням греків, кожний громадянин повинен був розвивати гармонійно. Тому вихованню сили й витривалості воїнів надавалося винятково велике значення. Глибоко поважали тоді видатних атлетів. Про популярність фізичної культури в північному Причорномор'ї свідчать численні знахідки. Так, стіни гробниць часто були розписані картинами змагань, зображеннями спортивного приладдя і вінків, якими увінчали переможців.

Кожне, навіть невелике місто мало певну кількість спортивних споруд. Спортсмени навчалися в особливих гімназіях і палітрах. Під час негоди плавці тренувалися у басейнах, що були одночасно й міськими купальнями. Археологи докладно вивчили руїни теремів у кримському містечку Харакс. Басейн, збудований у першому столітті нашої ери, кілька разів розширювався.

Любили мешканці північного Причорномор'я гімнастику, якою захоплювалися

не тільки чоловіки, а й дівчата та жінки. Поширені були види спорту, що вимагають сили й мужності — бій на кулачки, боротьба, фехтування. Програма легкоатлетичних змагань включала біг на короткі й довгі дистанції, стрибки, метання списа й диска. Були спортивні вправи й ігри, невідомі в Греції і запозичені в місцевих племен.

Мешканці причорноморських міст брали участь у найбільших спортивних іграх далекої давнини, починаючи з олімпійських. Про це переконливо свідчать призи, зібрані в колекціях наших музеїв. Найбільш ранні з них датуються VI століттям до н. е. Таких трофеїв знайдено вже досить багато.

Особливо цікаві так звані панафінейські амфори. Великі Панафінеї проводились один раз на чотири роки в місті Афінах і являли собою визначну подію в тодішньому спортивному житті. Змагання збирали найсильніший склад учасників з усього грецького світу. Амфора, нагорода переможцеві, здобувалась у важкій боротьбі. І все ж чимало таких амфор здобули атлети північного Причорномор'я.

Досі археологи розкопали лише незначну частину території старогрецьких міст на півдні СРСР. За дослідження деяких селищ взялися тільки в останні роки. Більша частина залишків спортивних споруд ще під землею. Але розвідки розширюються з кожним роком. Мине небагато часу, і ми, можливо, побачимо руїни монументальних палаців та стадіонів, довідаємося про видатні перемоги стародавніх атлетів, будемо милуватися в музеях новими спортивними трофеями.

В. БЕРЕЗКІН.

Знай свою Батьківщину

Баренцовоморські тундри

УЗБЕРЕЖЖЯ Баренцового моря простяглося на тисячі кілометрів. На материк і деяких островах розкинулись тундри: арктична, мохолищайникова і чигарникова. Всі вони лежать за Полярним колом. Клімат тут суворий. Літо холодне, похмує, з частими туманами. А зими морозні, з лютими завірюхами.

На материковому узбережжі поширений мох і лишайники. Число видів моху досягає 500. На сухих, підвітряних схилах зустрічаються кущі їви і карликові берізки, росте багато грибів.

Більшість рослин — багаторічні, серед них багато вічнозелених, які розмножуються вегетативно. Переважають подушкоподібні форми, які дають змогу менше випаровувати вологу і краще зберігати тепло.

Незважаючи на застосування сучасних транспортних засобів, роль оленів в тундрі надзвичайно висока. Олені дають шкіру, яка йде на виготовлення одягу і різноманітного домашнього

інвентаря. М'ясо і молоко йдуть на харчування людини. Використовуються також шерсть, роги і жири оленів. Тому оленярство в тундрі — основна галузь сільського господарства.

В цих баренцовоморських тундрах живуть пухлячі звірі — білий і голубий песець. Він живиться дрібними гризунами, зокрема лемінгами, не відмовляється від риби, поїдає також морських безхребетних і молюсків, не гребує і рослинною їжею.

Песці Нової Землі найкращі за якістю хутра. Тому полювання на них є важливою галуззю господарства. Практично тут є необмежені можливості для збільшення кількості цих цінних пухлячих звірів.

Ріки і озера тундри багаті на рибу. Найбільш цінні з них — семга і голец — делікатесні. Семга (багродний лосос) більшу частину життя живе в морі, але для метання ікри піднімається в ріку. Увійшовши в прісну воду, семга зовсім припиняє живлення, швидко худне і змінює свій вигляд. Після нересту більшість риб знов повертається в море. До берегів тундри підходить багато морських звірів. Серед них найбільше значення має гренландський тюлень, який дає цінний жир і сировину для шкурної промисловості. Не менше значення має білуза. З її жиру виготовляється

перевитує два мільйони. Це найбільші пташині базари в світі. Вони можуть давати щороку мільйони яєць, багато м'яса, пера і пуху. Наведемо тільки один приклад. Самка гаги будує своє гніздо з власного пуху. Після того, як вона введе пташенят, ці гнізда збирають і, очищаючи їх, одержують дуже цінний гагачий пух.

Спорт

КУПЕРМАН, ШЕГОЛЕВ ЧИ БАБА СІ?

Хто не пам'ятає блискучих перемог радянського гросмейстера світу І. Купермана над ексчемпіоном світу канадським гросмейстером Делором і голландським гросмейстером Ван-Дейком? І Куперман двічі привіз на свою Батьківщину лаврові вінки і золоті медалі чемпіона світу.

І сьогодні мільйони любителів шахової гри з хвилюванням і цікавістю сліdkують за спортивними подіями у маленькій Голландії, де проходить олімпійський турнір сильніших шахкістів земної кулі. Від СРСР тут виступає, крім І. Купермана, дев'ятнадцятирічний чемпіон країни В. Шеголев.

З перших турів лідерство завойовує І. Куперман, але в шостому турі він програє партію (і лідерство) В. Шеголеву. За радянськими шахкістами

перто йде представник африканського континенту Баба Сі. Друга половинка турніру склалася не на користь представників СРСР. В той час, коли В. Шеголев зробив підряд три нічиїх, Баба Сі виграв підряд три партії, в тому ж числі і в І. Купермана.

Зараз уже зіграно 23 тури. Найбільшу кількість очок (18,5) зумів набрати В. Шеголев. На півочка відстав від нього Баба Сі. І. Куперман, набравши 17 очок, займає третє місце.

Хоч до кінця змагань і залишилося лише три тури, є надія на те, що радянські шахкісти знову привезуть на Батьківщину золотий приз чемпіонів світу.

М. КОНТРОБАРСЬКИЙ, кандидат у майстри спорту СРСР з шашок.

ТОВАРИСЬКА ЗУСТРІЧ

Кіровоградська «Зірка» у святковій дні провела в Черкасах товариську зустріч з місцевими спортсменами товариства «Колгоспник». Першим відкрити рахунок вдалося нашим землякам. Це зробив правий півсередній напад Борис Зарудний. З ра-

хунком 1:0 і закінчилась перша половинка матчу.

Після перерви господарям поля вдалося відкрити гол. До кінця зустрічі змін не сталося.

Сьогодні «Зірка» приймає на своєму полі черкаських футболістів.

Висоту взято! Короткий розбіг, різкий поштовх і студент першого курсу факультету фізичного виховання Кіровоградського педагогічного інституту імені Пушкіна Василь Покожило бере висоту в 175 сантиметрів. З таким результатом юнак вийшов переможцем на обласній спартакіаді колективів фізкультури.

Фото В. ЮР'ЄВА.

ХРОНІКА

НОРМА МАЙСТРА Є!

НАПЕРЕДОНІ Жовтневих свят студент факультету фізичного виховання Кіровоградського педагогічного інституту Юзеф Толчинський порадив своїм землякам новим досягненням у спорті. Виступаючи на особистій першості республіканської ради товариства «Буревісник» з гімнастики, він виконав норму майстра спорту. В числі найкращих його включено до складу збірної команди України.

Студентка цього ж інституту Алла Ворона також успішно виступила на цих змаганнях. У виконанні вправи на різномисних брусах вона зайняла третє місце.

«ЗІРКА» ЗАРАХОВАНО ПОРАЗКУ...

ПРЕЗИДІЯ Федерації футболу України на своєму позачерговому засіданні обговорила і суворо засудила ганебний винок І. С. Стольникова під час матчу між футболістами кіровоградської «Зірки» та львівського СКА. Керуючись положенням про розіграш першості України, президія вирішила анулювати результати цієї гри і зарахувати поразку «Зірці» як господарей поля.

Президія вказала дирекції стадіону заводу «Червона зірка» на вкрай незадовільну роботу серед глядачів. Президія відмітила також, що суддя цього матчу М. М. Балахін повинен був після хулганського винику припинити змагання.

КУБОК «ТРУДОВИХ РЕЗЕРВІВ»

ЗАКІНЧИВСЯ обласний розіграш кубка «Трудових резервів» серед спортсменів молодшого віку. Напруженим був фінальний матч, в якому зустрілися вихованці Знамянського будівельного училища і минулорічний володар цього призу колектив Олександрійського профтехнічного училища. Він закінчився виїчною — 1:1.

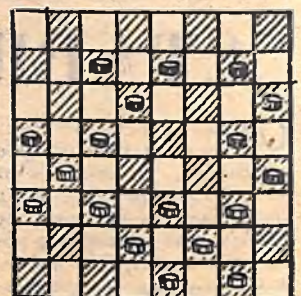
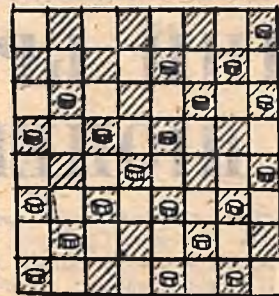
Згідно з положенням про розіграш для виявлення переможця було призначено по 5 одиннадцятиметрових ударів у ворота обох команд. Результат був 3:3. Це ж саме довелося зробити вдруге, та й це не допомогло. Знову нічия — 3:3. Тільки після третього разу верх взяли знамянські спортсмени, забивши у ворота противника чотири м'ячі, а в свої пропустивши лише 2.

Наближається до кінця і розіграш кубка з футболу серед учнів старшого віку. Уже виявилися фіналісти — команда Бобринецького училища механізації сільського господарства і минулорічний володар кубка — колектив Олександрійського технічного училища. Фінальний матч між ними відбудеться 13 листопада в м. Бобринці.

Наш конкурс

ЗАДАЧА № 4

ЗАДАЧА № 5

В обох задачах білі починають і виграють. За правильне розв'язання задачі № 4 нараховується п'ять очок, за задачу № 5 — шість.

ПОВІДОМЛЕННЯ

16 листопада ц. р. о шостій годині вечора в приміщенні редакції газети «Молодий комунар» відбулись перші збори обласного клубу любителів поезії. На зборах будуть обговорені вірші студента Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна Івана Прядуна.

До редакції запрошуються всі молоді літератори міста і області.

Бюро обласного клубу любителів поезії.

ВІДПОВІДЬ на задачу № 3

- d4—e5 f6: v2
- d2—c3 v2: d4
- e3: c5 a5: c3
- e1—d2 c3: e1
- q3—h4 e1: q3
- h4: f6 q7: e5
- h2: v8 з вигрансмі!

Редактор П. МАРЧЕНКО.